

वैशाखस्य सिते पक्षे स यावद्युतमन्दिरम् ॥”
स्कन्दपुराणम् ।

“वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयाक्षयसंज्ञिता ।
तत्र मां लेपयेद्गन्धलेपने रतिप्रभोभनेः ॥” ॥
ब्रह्मपुराणम् ।

“वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयायां जनार्दनः ।
यवानुत्पादयामास युगचारम्बवान् कृतम् ॥
ब्रह्मलोकात्प्रिययां पृथिव्यामवतारयत् ।
तस्यां कार्यां यवैर्होमो यवैर्जिष्णुं समर्चयेत् ॥
यवान् ददात् द्विजातिभ्यः प्रयतः प्राशयेद्-
यवान् ।

पूजयेत् शङ्करं गङ्गां कैलासश्च हिमालयम् ॥
भगीरथश्च वृषतिं सागराणां सुखावहम् ।
स्नानं दानं तपः आहं जपहोमादिकश्च यत् ॥
अह्वया क्रियते तत्र तदानन्थाय कल्प्यते ॥
अत्रानन्तफलश्रुतेः पूर्ववचने न च चयोगः फला-
तिशयार्थः ।” इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ ॥
पाद्मे श्रीवराहधरणीसंवादे ।

“त्रेतायुगं तृतीयायां शुक्लायां मासि माघवे ।
प्रवृत्तः त्रयीधर्मैः प्रवृत्तास्तैः प्रवर्त्तिताः ॥
अक्षया सोच्यते लोके तृतीया हरिवल्लभा ।
स्नाने दाने चैव आहो जपे पूर्वजतर्पणे ॥
ये चैवन्ति यवैर्जिष्णुं आहं कुर्वन्ति यत्नतः ।
तस्यां ददति दानानि धन्यास्ते वैष्णवा नराः ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १४ । १३४ ॥
तृतीयाकृतं, चि, (तृतीयं कर्षणं कृतम् । “कृचो
द्वितीयतृतीयशस्त्रवीजात् कृतौ ।” ५।४।५५ इति
डाच् ।) वारत्रयकृतञ्चैवम् । इत्यमरः । २।६।६॥
तिनवार चाय देवोया चेत इति भाषा ॥
तृतीयाप्रकृतिः, स्त्री, (तृतीया प्रकृतिः । “संज्ञा-
पूरण्याश्च ।” ६।३।३८ । इति न पुंस्त्वभावः ।)
नपुंसकम् । इत्यमरः । २।६।३६ ॥
तद, हिंसे । (भ्रा-परं-सकं-सेट् ।) तद्वति । इति
दुर्गादासः ॥

तद, उ अ घ इर । अनादरे । हिंसे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (रघां-उभं-सकं-सेट् । उद्विलात्
क्वावेट् ।) उ, तद्विला दत्ता । अ घ, दृश्यति
दन्ते । इर, अतदत् अतर्हीत् । इति दुर्गादासः ॥
तनुप, श प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) प्रीयनमिह प्रीतीभावः । श,
दृश्यति दृश्यति वा लामाभोक्तः । तद्वन् । इति
दुर्गादासः ॥

तनुप, श प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) श, दृश्यति दृश्यति । तद्वन् ।
इति दुर्गादासः ॥

तनुप, उ अ घ इर । अनादरे । हिंसे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (रघां-उभं-सकं-सेट् । उद्विलात्
क्वावेट् ।) उ, तद्विला दत्ता । अ घ, दृश्यति
दन्ते । इर, अतदत् अतर्हीत् । इति दुर्गादासः ॥

तप, कि सन्दीपने । प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-पक्षे भ्रां-परं-सकं-सेट् ।) कि, तर्पयति
तर्पति । योऽभिजयं तर्पयतीति हलायुधः ।
इति दुर्गादासः ॥

तप, न प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (खां-परं-
सकं-सेट् ।) प्रीयनं प्रीतीकरणम् । न, दृश्यति
पितरं पुत्रः । ततर्पे । इति दुर्गादासः ॥

तप, प श प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) प श, दृश्यति ततर्पे । इति
दुर्गादासः ॥

तप, जि ल य ज प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवां-परं-अकं-सकं-च-वेट् ।) जि, दृश्यते । ल,
अतपत् । अय्य दृष्टिर्लपि लक्ष्यशृङ्खलादि-
विशेषविधानात् पक्षे ट्यांस्तिनेन अताश्चीत्
अत्राश्चीत् अतर्पीद्विपि । य, दृश्यति । ज,
तर्पयति तर्पयति । प्रीयनमिह प्रीतीभावः
प्रीतीकरणश्च । स्यन्दीनि दृश्यतु मधुनि पिब-
न्निवायमिति श्रीचर्चः । पितृनताश्चीन्मृपूरक्ततोयै-
रिति भट्टिः । इति दुर्गादासः ॥

तप, पुं, (दृश्यति प्रीययतीति । तप + “संश्च-
त् पदेहेत् । ” उणां २ । ५५ । इति अतिप्रत्ययेन
निपातनात् साधुः ।) चन्द्रः । इत्युणादिकोषः ॥
कृचम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः ॥
(प्रीययति, चि । यथा, ऋग्वेदे । २ । २२ । १ ।
“तपत्सोमपिवद्विदना सुतं यथावशत् । ”

“तप. प्रीयने तुदादिः । आगमाशुशासनस्या-
नित्यत्वानुसम्भावः दृश्यत् इन्द्रः ॥” इति सायनः ॥
तृपला, स्त्री, (तृपयतीति । तृप प्रीयने + “कल-
स्तृपश्च । ” उणां १ । १०६ । इति कलः । तत-
टाप् ।) लता । इत्युणादिकोषः ॥ चिपला ।
इति संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥ (चिप्रप्रह-
रिणि, चि । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ६७ । ८ ।
“प्रहंसासस्तृपलं मन्युमच्छामादसं दृषयणाः
अयासुः ॥”

“तपलशब्दः चिप्रवाचो । तदुक्तं यास्कीन ।
तपलप्रभम्ना चिप्रप्रहारैति । चिप्रप्रहारिणं
मन्युम् ।” इति सायनः ॥)

तृपः, चि, (तृप प्रीयने + क्तः ।) तृपियुक्तः ।
इत्यमरः । ३ । १ । १०३ ॥ (यथा, नैषधे ।
३ । ६३ ।

“शुद्धान्तसम्भोगनितान्ततुष्टे
न नैषधे कार्यमिदं निगाद्यम् ।
अर्पा हि तप्राय न वारिधारा
खादुः सुगन्धिः खदते तुषारा ॥”)

तपिः, स्त्री, (तप प्रीयने + भावे क्तिन् ।) भक्ष-
णादिनाकाङ्क्षानिदित्तिः । तत्पठ्यायः । सौहि-
त्यम् २ तर्पणम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ५६ ॥
प्रीयनम् ४ आसितम्भवम् ५ । इति शब्द-
रत्नावली । (यथा, देवीभागवते १।१।२० ।

“श्रुताभ्यान्त्यानि सर्वज्ञ । तन्मुखाग्निः स्वतामि च ।
नैव तपिं ब्रह्मोऽयं सुधापानेऽमरा यथा ॥”)

तृपः, पुं, (दृष्यत्यनेनेति । तप + “स्कायितच्चीति । ”
उणां २ । १३ । इति रक् ।) दृष्टम् । इत्यु-
णादिकोषः ॥ पुरोडाशः । इति संक्षिप्तसारे
उणादित्तिः ॥ (तर्पके, चि । यथा, ऋग्वेदे ।
८ । २ । ५ ।

“न यं शुक्रो न दुराशीर्न तप्रा उरुवचसम् ।
अपसृशते सुहार्दम् ॥” “तृप्रास्तर्पका अन्ये
चरुपुरोडाशादयश्च यमिन् नापसृशते न
न प्रीययन्ति अपि तु प्रीययन्त्येव तमिन् स्तुमः
इति शेषः ।” इति तद्भाष्ये सायनः ॥)

तृपः, प श प्रीयने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) प श, दृश्यति ततर्पे । इति
दुर्गादासः ॥

तृपला, स्त्री, (तृपयति प्रीयातीति । तप + “कल-
स्तृपश्च । ” उणां १ । १०६ । इति चकारात्
तपतेरपि कलः ।) चिपला । इति चिकाख-
शेषः ॥

तृपः, पुं, (तृपयति पीडयतीति । तृप क्षेपे +
“स्वार्दिभ्य ऊः । ” १ । ४६६ । इत्युणादिकोष-
टीकादृतस्त्रेण ऊः । निपातनात् न गुणः ।)
सर्पजातिः । इत्युणादिकोषः ॥

तृपः, इर य तृपि पि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवां-परं-सकं-सेट् ।) इर, अतृपत् अत-
र्पीत् । अस्मात् पुषादिलात् नित्यं ड इत्यन्ये ।
य, तृपयति । जि, तृपितोऽस्ति । तृट् आकाङ्क्षा ।
तथा च । इच्छाकाङ्क्षा सृष्टेहा तृट् वाञ्छा
लिप्ता मनोरथः । इत्यमरसिंहः । तदुप-
स्थितमयहीदणः पितुराज्ञेति न भोगतृपयति
रघुः । तृपयति घनं लोकः । तृपि पिपासाया-
मिति प्राचः । तृपयति तोयं प्राण्यः । इति
रमानाथः । इति दुर्गादासः ॥

तृषा, स्त्री, (तृष + क्तिप् पक्षे टाप् ।) तृषा ।
(अस्याः निवारणोपायो यथा,—
“काप्रस्यं पद्मकोशीरं द्राचामधुकचन्दनम् ।
बालकं शकैरायुक्तं कार्यं पितृतृषापहम् ॥

वटहमो रोप्रसिता च चन्दनं
सदाङ्गिं तच्छुलधावनेन ।
पिष्टं सुशीतेन जलेन वापि
पीतञ्च पित्तोत्थतृषापहञ्च ॥”

इति हारीते चिकित्सितस्थाने चतुर्दशेऽध्याये ॥
सुक्तोद्भाषायामुभाषा चेतुर्थ्या,—

“क्षिप्रं तथाखं लवणञ्च सुक्तं
गुर्वन्नेमेवायु तृषां करोति ॥”

इति वैद्यकमाधवकरकृतवृषविनिश्चये तृषाधि-
कारे ॥ इच्छा । (यथा, हितोपदेशे १।२६६ ।

“लोभेन बुद्धिचलति लोभो जनयते तृषाम् ।
तृषात्तो दुःखमाप्नोति परत्रेह च मानवः ॥”)
कामकन्या । इति शब्दरत्नावली । लाङ्ग-
लिकीटचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तृषाभूः, स्त्री, (तृषाया भूरुत्पत्तिस्थानम् ।)
क्षोम । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तृषाहं, स्त्री, (तृषां हन्तीति । हन + डः ।)
जलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तृषाहा, स्त्री, (तृषां हन्तीति । हन + डः +
टाप् ।) मधुरिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तृषितः, चि, (तृट् तृषा वा सञ्जाताश्च । तारका-
दिलात् इतच् ।) तृषायुक्तः । तत्पठ्यायः ।